

GRENDELGRONDWET, De, naam gegeven aan de grondwetsherziening van 1970-1971, wegens de erin vervatte 'grendelwetten' die de Franstalige minderheid bescherming moesten bieden tegen de Vlaamse meerderheid.

Reeds na de Tweede Wereldoorlog groeide in

Waalsgezinde kringen de eis om bepaalde waarborgen in de grondwet in te bouwen ter bescherming van de minderheden; Vlaanderen bezat immers een demografische meerderheid binnen de Belgische staat. Tijdens de grondwetsherziening van 1970-1971 werd een aantal 'grendels' ingevoerd die moesten verhinderen dat een Vlaamse meerderheid haar wil zou opleggen aan de Waalse minderheid. Zo vereisten wetswijzigingen omtrent communautaire thema's voortaan een tweederde meerderheid, werd de taalpariteit van de ministerraad (met uitzondering van de minister) wettelijk vastgelegd en de zogenaamde **alarmbelprocedure** of ophoudingsprocedure ingevoerd. Met uitzondering van de begrotingen en wetten waarvoor een bijzondere meerderheid vereist wordt, kan drie vierde van de parlementsleden van een taalgroep een motie indienen, waarin ze verklaren dat een bepaalde wetswijziging de betrekkingen tussen de gemeenschappen ernstig in gevaar kan brengen (alarmbel). Hierop wordt de parlementaire procedure opgeschort en het probleem doorgestuurd naar de ministerraad die binnen de maand advies uitbrengt in de Kamer. De V.B. protesteerde tegen deze 'grendelgrondwet', omdat men de Vlaamse meerderheid had opgegeven zonder akkoord over de gewestvorming en het statuut van Brussel.

LITERATUUR: T. Luykx, *Politieke geschiedenis van België*, II, 1978; – E. Witte, J. Craeybeckx en A. Meynen, *Politieke geschiedenis van België*, 1997.

GERT VAN OVERLOOP